

(На мотив «Ой, яблучко»)

Ой, колись оцей ніжик
Був захліблений,
Ой, колись хлібом божим
Був заліплений.

А тепер він, щербатий,
Кров'ю з'юшений,
У руці пазуратій
Міцно здушений.

Ой, колись хліб, як сонце,
Я ним краяла,
А тепер в груді доньці!..
Ла-ла, ла-ла-ла!

1923

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.